

פעולה לזכר סמ"ר גילעד אריה בויס - אהבת הארץ

סמ"ר גילעד בויס הי"ד נהרג בעזה בז' באייר לפני שנתיים, חודש לפני שהיה בן 23, גילעד מאוד אהב את הארץ ומאוד אהב לטייל בארץ ♥

משחק 1 דג מלוח - לזכור שיש לנו מטרה (א"י) וכל פעם מישהו מפריע לנו (הערבים) וזה לוקח זמן אבל בסוף מגיעים ליעד

משחק 2 תחרות שירים עם המילה ישראל (מחלקים את השבט לשתי קבוצות וכל קבוצה בתורה צריכה להגיד שיר עם המילה ישראל ואסור לחזור על אותו שיר פעמיים, קבוצה שנשארת בלי שיר נפסלת) - החיבור שלנו לעם ולארץ

משחק 3 שתי דגלים\אל הדגל - המלחמה שלנו על הארץ, לזכור שזה או אנחנו או הם

סיפור -

אחד מחבריו הראה התכתבות שניהל איתו שבוע אחרי שמחת תורה. "אתם רוצים להיכנס לרצועה?" , שאל. "בטח", השיב לו גילעד. "למה", הקשה החבר, "שיורידו הכל מלמעלה, זה לא מסוכן ככה?". "ברור שזה מסוכן", ענה גילעד, "אבל שטח כובשים עם הרגליים".

מסר -

את ארץ ישראל כובשים ברגליים - בלחימה למען הארץ, בעשיה למען הארץ ובטיולים בארץ ♥

מי שרוצה להכיר את גילעד קצת יותר

מוזמנים לספר לחניכים

גילעד אריה בויס הי"ד
נפל בז' באייר התשפ"ד כחודש לפני שמלאו לו 23 שנים.

גילעד, בן לבני ז"ל ולרותי בויס ואח לרועי, יובל, שרון וחוץ עטרה נולד וגדל בקרני שומרון והתחנך בתלמוד תורה ברקאי, בישיבה התיכונית דרכי נועם ובבגרותו למד תורה בישיבה הגבוהה בבית אל.

בשנה השלישית ללימודיו בבית אל, החליט גילעד להתגייס לצבא. הוא חלם להיות רופא והתלבט אם הוא רוצה להתגייס לעתודה וללמוד רפואה דרך הצבא ולשמש כרופא צבאי או להתגייס לשירות קרבי. בסופו של דבר הוא החליט שחשוב לו לעשות שירות קרבי משמעותי והוא החליט להתגייס לפלוגת חץ בגדוד 202 של חטיבת הצנחנים. גילעד שמח מאד שנבחר לצאת לקורס חובשים וחלם לקבל את תפקיד החובש הפלוגתי אותו אכן קיבל בהמשך השירות.

גילעד היה צנוע מאד על אף שהצטיין בכל תחום בו עסק. לצד הצטיינותו בלימודים, בתפקידו הצבאי ובשאר התחומים בהם עסק, הוא מעולם לא הזניח את הרגישות והאכפתיות כלפי האחר וטוב ליבו והנכונות שלו לסייע לכל אחד הם נר לרגלנו.

גילעד מעולם לא עשה לעצמו הנחות ודרש מעצמו לבצע כל משימה ברמה הגבוהה ביותר, כך גם בתפקידו כחובש הפלוגתי אותו ביצע במקצועיות וברגישות.

חיילי הפלוגה מספרים שגילעד עשה מהפכה של ממש בשירותי הרפואה בפלוגה. הוא היה דואג לכל אחד ואחד מהחיילים, זמין ואכפתי גם בזמני החופשות, הוא לא הסתפק בדאגה להפניות שונות לחיילים, אלא קבע להם בעצמו תורים ואף דאג להזכיר להם לפני התור ללכת ולטפל בעצמם ולהתעניין לאחר מכן בשלומם. במקרים רבים, היה גילעד קובע תורים על שמו, על מנת שכשאחד החיילים יזדקק לתור יהיה לו אפשרות לסייע בהקדם האפשרי. הרגישות והאכפתיות של גילעד לא באו על חשבון המקצועיות שלו וגם הרופאים איתם שירת במהלך המלחמה סיפרו שהם התווכחו ביניהם מי יהיה זה שיעבוד עם גילעד.

גילעד לחם בעזה כשישה חודשים לפני נפילתו, גם במהלך הלחימה לא וויתר על ערכיו ודאג להדליק נרות חנוכה, לקרוא את המגילה בפורים, לשמור על הכשרות, על השבת (כל זמן שהצורך המבצעי איפשר זאת) ולהניח תפילין בכל יום גם במצבים לא פשוטים.

הוא אהב לבלות בחיק המשפחה, להפגש עם חברים, לקרוא, לטייל בארץ, לעשות סנפלינג ולצפות במשחקי כדורסל. לימוד התורה ואהבת הארץ היו ערכים משמעותיים ביותר בחייו.

לפני כניסתו הראשונה לחימה כתב גילעד לבני המשפחה "בעזרת ה' נכנס הערב להכות באויב ולנקום את נקמתו של עם ישראל. אנחנו חזקים ובעזרת ה' נצליח במשימתנו....
ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם - זכינו והפעם זה התור שלנו."

גילעד נפל ב-ז' באייר התשפ"ד בקרב בג'באליה בצפון רצועת עזה. הוא נטמן בבית העלמין הצבאי בקרני שומרון בה נולד וגדל.

בע"ה נמשיך לאורו,
יהי זכרו ברוך

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

**"את ארץ ישראל
כובשים ברגליים"**
צאו אליה!

לסדר א' סג"ר גילעד אריה בויס

